

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/68/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200251
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5014200251.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobkyne: X. B., Y., zastúpená: Mgr. Miroslav Hanec, advokát, Hruštiny 602, Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, Andreja Kmeťa 1, Žilina, za účasti ďalších účastníkov: 1. Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., IČO: 36 442 151, Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, 2. P. O., X., 3. U. O., X., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ObU-ZA-OVBP2/B/2013/00703/Cho zo dňa 19. decembra 2013, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/33/2014-69 zo dňa 10. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline
č. k. 21S/33/2014-69 zo dňa 10.12.2014 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ObU-ZA-OVBP2/B/2013/00703/Cho zo dňa 19. decembra 2013, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Obce Veľké Rovné č. 254-28/2009-Sv zo dňa 27.03.2013. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bolo vydané dodatočné povolenie stavby „Veľké Rovné - Bobčiky, zahusťenie 1-stĺpovej trafostanice pre osadu“ na pozemkoch parc. č. CKN 11902/3, CKN 11902/4 v katastrálnom území X. a zároveň nariadil stavebníkovi úpravu stavby spočívajúcu vo výmene olejového transformátora trafostanice za suchý, ekologický transformátor.

Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku podrobne vysporiadal s námietkami žalobkyne. Poukázal najmä na to, že stavebník predložil stavebnému úradu prepracovanú projektovú dokumentáciu jednostĺpovej trafostanice s tým, že existujúci olejový transformátor, ktorý predstavoval ohrozenie jestvujúceho rezervoára vody zdemontuje a na jeho miesto sa inštaluje nový ekologický transformátor o rovnakom výkone 160kVA. Zároveň bude zhotovená oceľová konštrukcia navrhnutá projektantom statiky, keďže navrhnutý transformátor je mohutnejší a ťažší, ktorý je z hľadiska statiky potrebné podprieť. Vo vzťahu k ochrannému pásmu rezervoára vody bolo vykonané dostatočné dokazovanie zo strany prvostupňového správneho orgánu, keď bolo potrebné skúmať dodatočné povolenie stavby z hľadiska ochrany životného prostredia vo vzťahu k tomuto rezervoáru, čo bolo vykonané zo strany regionálneho úradu verejného zdravotníctva ako aj obvodného úradu životného prostredia s tým, že v danom prípade bolo potrebné zameniť olejový transformátor za ekologický transformátor. V tomto smere stavebný úrad vychádzal zo stanoviska regionálneho úradu verejného zdravotníctva, ktorý súhlasil s dodatočným povolením predmetnej stavby za dodržania podmienok, ktoré nakoniec stavebník v rámci doplnenej projektovej dokumentácie splnil.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa včas odvolanie a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu. Zároveň si uplatnila na náhradu trovy konania. V dôvodoch poukázala na to, že predmetné prvostupňové rozhodnutie označuje podmienky v bodoch 1. až 9. nielen ako podmienky pre „dokončenie stavby“, ale aj ako podmienky pre „užívanie stavby“. Stavebný úrad sa v bode 8. zmieňuje o pokračovaní v začatom kolaudačnom konaní. Ak stavebný úrad začal kolaudačné konanie skôr, ako bolo právoplatné dodatočné povolenie stavby, ide o nezákonný postup. Podľa názoru žalobkyne je rozhodnutie správneho orgánu nezrozumiteľné. Tiež uviedla, že krajský súd sa nevyjadril k jej námietke uvedenej pod bodom 7, čím jej odňal možnosť konať pred súdom.

Žalobkyňa uviedla, že v napadnutom rozsudku je účelová argumentácia krajského súdu s cieľom vyhovieť stavebníkovi a „napraviť“ neznalosť a nezákonný postup stavebného úradu. Postup stavebného úradu vyhodnotil ako pokračovanie pôvodného konania, hoci je to v rozpore s vôľou stavebného úradu aj Okresného úradu Žilina. Poukázala na vyjadrenie k žalobe zo dňa 18.05.2014, v ktorom bolo uvedené, že „vec vrátená súdom na ďalšie konanie nemôže pokračovať na základe pôvodného návrhu či úkonu správneho orgánu, lebo konanie bolo ukončené právoplatným rozhodnutím“. Podľa názoru žalobkyne správne súdu neprináleží vysvetľovať nesprávny postup žalovaného ako zákonný, keď je v administratívnom spise oznámenie o začatí konania o dodatočnom povolení stavby vydané s dátumom 16.05.2012 a všetky následné podania a rozhodnutia stavebného úradu poukazujú na toto nové začatie konania. Neprehľadnosť a zmätočnosť konania stavebného úradu sa nemôže odstraňovať výkladom zo strany súdu (žalobná námietka č. 8). Uviedla, že správne orgány sa dostatočne nezaoberali vznesenými námietkami. Konkrétne nedostatky prvostupňového správneho rozhodnutia sú uvedené v odvolaní zo dňa 08.04.2013 a na ktoré poukázala aj v žalobe v námietke č. 9.

Žalobkyňa uviedla, že správny súd jej odňal možnosť konať pred súdom, keď sa vyjadril, že podopretím konzoly transformátora novou oceľovou konštrukciou nevzniká nová stavba elektroenergetického zariadenia a že ochranné pásmo existuje odvtedy, kedy bolo vedenie vybudované. Súd zúžil prieskumnú činnosť len na časť toho, čo stavebník vybuďoval bez povolenia stavebného úradu. Predmetom dodatočného povolenia stavby nie je len podopretie transformátora. Nezistoval ako k tejto situácii došlo. Podľa nákresu mala byť trafostanica vzdialená 100 m od chalupy žalobkyne, no stavebník sa svojvoľne rozhodol ju umiestniť na terajšie miesto. Skutočné umiestnenie novej stavby - trafostanice, vytvára vlastné ochranné pásmo. Nešlo o výmenu pôvodne jestvujúcich elektrických káblov ani pôvodne jestvujúcej trafostanice za nové. Len v prípade vradenia nových káblov do existujúceho vedenia v pôvodnej línii a osadenia novej trafostanice na miesto pôvodnej by zostalo zachované pôvodné ochranné pásmo (žalobná námietka č. 10). Touto stavbou sa zmenilo aj ochranné pásmo, ktoré zasahuje do pozemku žalobkyne, čím bola poškodená vo svojich vlastníckych právach, lebo kvalita vlastníckeho

práva k pozemku sa jej výrazne znížila tým, že bude musieť rešpektovať toto obmedzenie, ktoré pred stavbou neexistovalo. Krajský súd nevzal do úvahy ochranné pásmo studní podľa STN 75 5115, ktoré sa musí rešpektovať pri výstavbe objektov v okolí existujúcej studne. Na túto STN žalobkyňa poukázala na pojednávaní. Neaplikovanie STN normy spôsobuje nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k skutkovému stavu (žalobná námietka č. 11). Uviedla, že zásah do podstaty stavby na základe projektu navrhovanej stavby nie je možné stotožňovať s nariadením úprav už zrealizovanej stavby. Takýto postup vytvára pre každého stavebníka istotu, že nech čokoľvek postaví bez stavebného povolenia, v dodatočnom konaní o povolení stavby získa dodatočné stavebné povolenie a to ešte aj na zásahy do podstaty stavby a na vybudovanie ďalších stavebných objektov. Súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu zisteniu, že projekt navrhovanej stavby je úpravou stavby, nie zásahom do podstaty stavby. Ak by išlo len o úpravu už zrealizovanej stavby, rozhodol by o nej stavebný úrad bez potreby projektu navrhovanej stavby a bez ďalších záväzných stanovísk dotknutých orgánov k tomuto projektu navrhovanej stavby (žalobná námietka č. 12, 15).

Krajský súd v Žiline už v predchádzajúcom rozsudku sp.zn. 20S/400/2011 dospel k záveru, že ak stavebník v stanovenej lehote nepredložil dôkazy o tom, že stavba nie je postavená v rozpore s verejnými záujmami, stavebný úrad mal podľa § 88a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“) nariadiť odstránenie stavby. Je to upravené ako povinnosť správneho orgánu, nie ako možnosť (námietka č. 14, 16). Podľa názoru žalobkyne, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil aj rozhodnutia o prerušení konania. Ani zákon č. 50/1976 Zb. ani zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) neumožňuje stavebnému úradu prerušiť konanie o dodatočnom povolení stavby z dôvodu, že stavebník nepredložil v určenej lehote úradom požadované doklady a z tých, ktoré boli predložené, sa nepreukázal rozpor stavby s verejným záujmom. Stavebný úrad bol povinný postupovať podľa zákona a rozhodnúť o odstránení stavby. Nebol oprávnený opakovane prerušovať konanie. Prieskumná činnosť krajského súdu bola v závere zameraná len na posudzovanie skutkového stavu, na to, že z hľadiska účelu ochrany rezervoára vody sa nakoniec vyriešila výmena olejového transformátora za ekologický. Žalobkyňa uviedla, že procesný postup správnych orgánov nebol v súlade so zákonom, a preto nebolo možné na záver dospieť k zákonnému rozhodnutiu a tým celý proces „zlegalizovať“. Procesné rozhodnutia, akými sú aj rozhodnutia o prerušení konania, ktoré ako také nie je možné samostatne preskúmať v správnom súdnictve, ani iným spôsobom dosiahnuť ich zrušenie, nemožno ponechať bez povšimnutia v tomto konaní, pretože ak by správny orgán postupoval v súlade so zákonom, nemohlo by dôjsť k vydaniu rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby. Správny súd by mal preto preskúmať postup správnych orgánov komplexne.

III.

Žalovaný ani ďalší účastníci sa k podanému odvolaniu žalobkyne nevyjadrili. Odvolanie im bolo doručené v dňoch 09.02.2015 a 10.02.2015.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk

<., rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že prvostupňový správny orgán Obec Veľké rovné vydal dňa 27.03.2013 rozhodnutie č. 254-28/2009-Sv., ktorým bolo rozhodnuté o dodatočnom povolení stavby Veľké Rovné - Bobčiky, zahustenie 1-stĺpovej trafostanice pre osadu“ na pozemkoch parc. č. CKN 11902/3, CKN 11902/4 v katastrálnom území X. a zároveň nariadil stavebníkovi - Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. úpravu stavby spočívajúcu vo výmene olejového transformátora trafostanice za suchý, ekologický transformátor. Pre dokončenie a užívanie stavby určil stavebný úrad podmienky, ktoré špecifikoval v bodoch 1. - 9. uvedených v predmetnom prvostupňovom rozhodnutí. V bodoch 1. - 11. prvostupňový správny orgán zamietol námietky žalobkyne. Druhostupňovým rozhodnutím žalovaný potvrdil napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a odvolanie žalobkyne zamietol.

Podľa § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa § 88a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Podľa § 88a ods. 7 zákona č. 50/1976 Zb. na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom ku dňu vydania dodatočného stavebného povolenia v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 66 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom ku dňu vydania dodatočného stavebného povolenia v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí:

- a) predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhotovenie stavby,
- b) oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu,
- c) predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov,
- d) podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia,
- e) vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska,
- f) podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135,

- g) spodrobnenie statických výpočtov na vyhotovenie stavby,
- h) oznámenie mena (názvu) a adresy (sídla) zhotoviteľa stavby, ak bude určený vo výberovom konaní [§ 62 ods. 1 písm. d)],
- i) úľavy na vytýčenie stavby (§ 75a ods. 1),
- j) požiadavky na označenie stavby na stavenisku.

Podľa § 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Podľa § 140b ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

Podľa § 140b ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. dotknutý orgán je viazaný obsahom svojho predchádzajúceho záväzného stanoviska, ktoré vo veci vydal; to neplatí, ak došlo k zmene ustanovení právneho predpisu, podľa ktorých dotknutý orgán záväzné stanovisko vydal, alebo k podstatnej zmene skutkových okolností, z ktorých dotknutý orgán vychádzal. Ak dotknutý orgán vydá neskoršie záväzné stanovisko, uvedie v ňom, či jeho predchádzajúce záväzné stanovisko sa neskorším záväzným stanoviskom potvrdzuje, dopĺňa, mení alebo nahrádza s uvedením dôvodov podľa zákona.

Podľa § 140b ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. pri riešení rozporov medzi dotknutými orgánmi vyplývajúcich zo záväzných stanovísk sa postupuje podľa § 136. Ak námietky účastníkov konania smerujú proti obsahu záväzného stanoviska, stavebný úrad konanie preruší a vyžiada si od dotknutého orgánu stanovisko k námietkam. Ak dotknutý orgán stanovisko nezmení, stavebný úrad si vyžiada potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie veci stavebným úradom.

Podľa § 140b ods. 6 zákona č. 50/1976 Zb. ak odvolanie proti rozhodnutiu podľa tohto zákona smeruje proti obsahu záväzného stanoviska, odvolací orgán konanie preruší a vyžiada si stanovisko k obsahu odvolania od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska. Odvolanie spolu so stanoviskom dotknutého orgánu k obsahu odvolania predloží stavebný úrad orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu a vyžiada si od neho potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie o odvolaní.

Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. V stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä,

- a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,
- b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi,
- c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie,

d) či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorom alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania,

e) či nová budova alebo významne obnovovaná existujúca budova je v rámci technických, funkčných a ekonomických podmienok stavby navrhnutá s využitím vhodných stavebných konštrukcií, vysokoúčinných alternatívnych energetických systémov založených na obnoviteľných zdrojoch energie a automatizovaných riadiacich, regulačných a monitorovacích systémov.

Žalobkyňa namietala, že predmetné prvostupňové rozhodnutie označuje podmienky v bodoch 1. až 9. nielen ako podmienky pre „dokončenie stavby“, ale aj ako podmienky pre „užívanie stavby“, a preto ak stavebný úrad začal kolaudačné konanie skôr, ako bolo právoplatné dodatočné povolenie stavby, ide o nezákonný postup. Senát najvyššieho súdu uvádza, že formulácia „dokončenie a užívanie stavby“ vyplýva z ustanovenia § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. Podmienky v bodoch 1. - 9. prvostupňového správneho rozhodnutia sa týkajú len dokončenia stavby, pričom z bodu 8. vyplýva, že až následne sa bude pokračovať v kolaudačnom konaní, v ktorom budú určené podmienky užívania stavby.

K námietke žalobkyne týkajúcej sa „pokračovania pôvodného konania“ senát najvyššieho súdu uvádza, že ide o pokračovanie pôvodného konania, tak ako to uviedol krajský súd v napadnutom rozsudku, keďže Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 20S/400/2011-61 zo dňa 22.11.2011 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžp/3/20012 zo dňa 06.03.2009 zrušil rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby Obce Veľké Rovné č. 254-20/2009 Sv zo dňa 21.03.2011, ako aj následné druhostupňové rozhodnutie. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 18.05.2014 správne uviedol, že pôvodné správne konanie skončilo právoplatným rozhodnutím, to však bolo zrušené v rámci súdneho prieskumu správnymi súdmi. V prípade, ak by správny orgán nepokračoval v pôvodnom konaní po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie bolo by pôvodné konanie neukončené, keďže pôvodne vydané a právoplatné administratívne rozhodnutia boli správnym súdom zrušené. Senát najvyššieho súdu sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením krajského súdu, týkajúceho sa tejto námietky. Rovnako aj v súvislosti so žalobnou námietkou uvedenou pod bodom 9 sa najvyšší súd stotožnil s odôvodnením krajského súdu, že správne orgány sa dostatočným spôsobom vysporiadali s námietkami žalobkyne, uvedenými v priebehu správneho konania. Ohľadom námietky žalobkyne, týkajúcej sa podopretia transformátora sa senát najvyššieho súdu stotožňuje s odôvodnením krajského súdu, ktorý podrobne uviedol, kde sa nachádza podporná konštrukcia transformátora. Z hľadiska ochrany životného prostredia vo vzťahu k rezervoáru vody stavebný úrad vychádzal zo stanoviska regionálneho úradu verejného zdravotníctva, ktorý súhlasil s dodatočným povolením predmetnej stavby za dodržania stanovených podmienok. Najvyšší súd v rozhodnutí sp.zn. 3Sžp/3/2012 zo dňa 06.03.2012 poukázal práve na faktické pomery, skutočnú realizáciu stavby a potrebu vykonania ohliadky na mieste samom. Vzhľadom na to, že v ďalšom konaní boli pred správnymi orgánmi odstránené vytýkané nedostatky pôvodného konania a otázkami ochrany vody sa zaoberali stanoviská dotknutých orgánov, vyhodnotil senát najvyššieho súdu predmetnú námietku žalobkyne ako neopodstatnenú. Konanie o dodatočnom povolení stavby má svoje stanovené pravidlá, preto nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalobkyne, že pri stavbe bez stavebného povolenia je možné vždy získať dodatočné stavebné povolenie. V konaní nebol preukázaný rozpor stavby s verejným záujmom, správny orgán teda posudzoval, či predmetná stavba postavená v rozpore so stavebným povolením spĺňa atribúty na jej dodatočné povolenie, teda či nie je v rozpore s verejnými záujmami. V správnom konaní, ktoré nasledovalo po zrušení pôvodných správnych rozhodnutí rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/400/2011-61 zo dňa 22.11.2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžp/3/2012 zo dňa 06.03.2012 správne orgány postupovali tak, ako to uviedli správne súdy v predmetných rozsudkoch, najmä z hľadiska posúdenia rezervoára pitnej vody, nachádzajúceho sa v blízkosti trafostanice. Správne súdy v rámci predchádzajúceho súdneho prieskumu nevyslovili právny záver o potrebe odstránenia stavby. V zmysle § 29 ods. 1 Správneho poriadku je možné rozhodnúť aj o prerušení konania, preto senát najvyššieho súdu vyhodnotil námietku žalobkyne, týkajúcu sa nemožnosti prerušenia konania o dodatočnom povolení stavby za neopodstatnenú. Potreba prerušenia konania vyplynula z priebehu správneho konania, a preto to nemožno hodnotiť ako postup, ktorý bol v rozpore

so zákonom.

Žalobkyňa namietala, že krajský súd sa nevyjadril k žalobnej námietke uvedenej pod bodom 7. Žalobkyňa namietala nepreskúmateľnosť prvostupňového rozhodnutia z dôvodu, že nie sú uvedené parcelné čísla, na ktorých pozemkoch sa nachádzajú „2 nové podperné body, betónové stĺpy EPV“ a tiež na ktorých pozemkoch bude umiestnená konštrukcia z „2 oceľových stĺpov, ktoré budú založené na pätkách z prostého betónu“. Zástupca žalovaného na pojednávaní pred krajským súdom uviedol, že z dôvodu inštalácie ekologického transformátora, ktorý je ťažší ako olejový transformátor, bolo potrebné umiestniť podporné oceľové nosníky. Nachádzajú sa na tej istej parcele č. KNC 11902/4, kde je transformátor. Výmenou olejového transformátora za vzduchový sa dosiahlo to, že nebude ohrozený rezervoár vody.

Odvolačný súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa sú vecne správne, náležite odôvodnené, obsahujúce úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých vo veci rozhodol. Odvolacie námietky žalobkyne neboli spôsobilé tento záver spochybniť, preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a rozsudok odvolací súd ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods.1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobkyňa, ktorá nemala úspech v odvolacom konaní, ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.